

Nezaudēt nevienu stundu!

Maijs tuvojas nobeigumam, bet sēja rajonā vēl tikai sākumā. Tajā pašā laikā republikā ar katru dienu arvien vairāk saimniecību ziņo par uzdevumu izpildi. Līdz sējas beigu termiņam palikušas burtiski skaitlīgas dienas, bet nepadarītā pie mums ļoti daudz.

Nenoliedzami, laika apstākļi nelutina šogad lauku laudis, ne mazums sarežģījumu ir sējējiem. Tomēr līdzšinējā pavasara darbu kampaņa rāda, ka arī mūsu rajonā varam runāt par daudziem prasmīgiem ražošanas organizētājiem, kas mērķtiecīgi izmanto jebkuru izdevību, lai pēc iespējas ātrāk un kvalitatīvāk apsētu laukus. Lūk, Dignājas kolhozs. Te laudis krietni papūlējušies, cukurbietes rūpniecības vajadzībām apsētas, izpildīts arī lauka pupu sējas uzdevums. Saimniecības vadītāji, ierindas kolhoznieki pareizi atskārtuši, ka TAGAD NEVAR BŪT RUNA PAR NORMĒTU DARBA DIENU. Pulksteni neskatās arī Lauceses kolhoza laudis. Tāds jau lauku darbu raksturs. Ir brīži, kad sevišķi jāsteidzas. Par nožēlošanu, kolhozos un padomju saimniecībās sastopam dažu labu priekšnieku, kas vēl nav iegaumējis šo vienkāršo patiesību.

SEJAS DIENAS IR ISTS EKSA-MENS IKVIENAM PRIEKŠĒDĒTĀJAM, DIREKTORAM, AGRONOMAM UN BRIGADIERIM. Te nu atklājas, ko viņš spēj un ko neprot. Vai tad var runāt par pārdomātu darba organizāciju, ja tagad, kad saulīte lec ap pulksten 5 no rīta, sējēji tirumos parādās tikai ap pulksten 9. Izrādās, ka tāda kārtība dažās saimniecībās speciāli paredzēta, reglamentēta. Tā, piemēram, rekordieši darbu sāk tikai pulksten 8 no rīta. Līdzīgi rīkojas arī kolhozā «Asupe». Starpība tikai tā, ka kolhoza «Asupe» priekšsēdētājs b. Reinholds šajā satraucosajā faktā nesaskata nekā sevīšķa, bet kolhoza «Rekords» priekšsēdētājs b. Brodiņš gan solās kļūdu labot. Jā, pēdējais laiks to darīt.

Pats galvenais sējas darbu organizācijā — pārdomāts mērķtiecīgums. Vai tad fakti par sējmašīnu dikstāvi Lones padomju saimniecībā nerunā par to, ka darba norikojums un to izpildē kaut kas paliek aizmirsts, ka vainīgos te zēlo? Tāda un cita rakstura neizdarības parasti rodas tad, ja ieviešas pašplūsmu, ja katrai dienai nav paredzēts noteikts darba plāns. Tāpēc arī saimniecība atpaliek ar sēju. No paredzētās vasarāju platības apsēta nepilna piektā daļa.

AUGSTAS PRASĪBAS, KAS UZSTĀDĀMĀS IKVIENAM RĀŽOŠANAS KOMANDIERIM UN IT SEVIŠKI LAUKKOPIBAS BRIGADIERIEM, AGRONOMIEM, SAVIENOJAMAS AR PĒRSONISKU ATBILDĪBU. Par darba norikojumu izpildi jāatbild. Tāpēc arī nepieciešama stingra un sistemātiska kontrole. Ražošanas organizētājiem savukārt jākontrolē, kā izpildīts norikojums. Tā ir obligāta prasība. Par darba organizāciju atbild arī kolhoza valde, aktīvs, partijas pirmorganizācija. IZPILDES

Ecē pirmos pupu sējumus

Aizvadītajā rudenī lauksaimniecības arteļa «Uz priekšu» kolhoznieki no lopbarības pupu sēklas laucīna 1,5 ha platībā ievāca krietnu ražu. Rēķinot uz hektāru, iznāca apmēram 30 cnt. Sēklas tādā šopavasarpiektika pašiem visiem 10 hektāriem. Un tos apsēja arī pašus pirmos — jau aprīļa beigās. Tagad agrie lopbarības pupu sējumi jau divreiz nocekti, un tie pēc bagātīgajām lietām gāzēm strauji digst.

Brigadiera b. Mēneša vadītajā brigādē pirmoreiz nocekti arī apsēti cukurbietes lauki 8 ha platībā. Tas ļoti palīdz iznīcināt nezāļu digstus. Šajās dienās vērtīgās lopbarības kultūras platības sāk ecēt arī biedra Lipčika vadītajā 3. brigādē. Mūsu korespondentu punkts Variešu ciemā

KONTROLE IR UN PALIEK DARBA ORGANIZĀCIJAS ORGANISKA, NEAIZSTAJAMA SASTĀVDAĻA. Jau minētajā Lones padomju saimniecībā ir tikai viena laukkopības brigāde, kuru vada direktors, agronoms, brigadieris, viņa palīgs un mehāniķis, bet vezums nekust no vietas. Acīm redzami, ka šeit kontroles aparātā vēl ir būtiski trūkumi. Nepietiek, ja kādreiz iedomājas pārbaudīt, kas paveikts, tas jādara regulāri.

Daži kolhozu un padomju saimniecību vadītāji organizatorisko darbu iedomājas pārāk vienkāršoti — bez politiskās audzināšanas un cilvēku materiālās ieinteresētības. Vai tad var runāt par progresīvu apmaksas sistēmu kolhozā «Asupe», ja šeit mehānizatoriem, kas nodarbināti pavasara sējā, paredzēta nevis papildus apmaksas sistēma, bet gan pazeminātas izstrādes normas. Savādi, ka kolhoza priekšsēdētājs b. Reinholds pieļauto nopietno kļūdu būtību īsti neapzinās. Vai tad var sajaukt labdarības jēdzienu, kas izriet no iespējas iedzīvoties lielākā algā, ko sola samazinātās izstrādes normas, ar materiālās ieinteresētības principu, kas paredz progresīvu apmaksu par darba ražīguma un produkcijas apjoma kāpināšanu. Šī kļūda noteikti labojama.

Šajā numurā ievietojam materiālus, kas stāsta par materiālās ieinteresētības sistēmu, kādu pielieto kolhozā «Draudzība». Katras nozares darbiniekam dota iespēja cēsties, parādīt savu māku, strādāt radoši, lai uzticēto uzdevumu veiktu ātrāk, labāk, iegūtu vairāk produkcijas.

Vēl maz pielietojam morālos stimulus. Kāpēc gan neizsniegt tagad socialistiskās sacensības pirmrindniekiem — labākajai brigādei, sekmiģākajam cukurbietu audzēšanas posmam, čaklākajiem laukkopjiem speciālus ceļojošus vimpelus? Tos varētu mainīt turpat vai katras 10 dienas. Tas pamudinātu, izraisītu istu sacensības dzirksti. Par to jā rūpējas ne tikai partijas pirmorganizācijām kolhozos un padomju saimniecībās, partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļai, bet arī saimnieciskajiem vadītājiem.

Tuvākās dienas lielā mērā noteiks mūsu plānu un ieceru piepildījumu. Lauku laudis apņēmušies tirumos novākt vairāk labības, cukurbietu, kukurūzas, sagādāt tautas patēriņa vajadzībām daudz vairāk nekā pērn lauksaimniecības produktu. Tātad par to jāpacinās, krietni jāpāpūlas. No šejienes arī izriet prasība — pašos pamatos uzlabot organizatorisko darbu.

Kukurūzu — tikai kvadrātos

Kukurūzu sēt tikai kvadrātlīgzdās! Tā jeteic zinātne un pirmrindnieku pieredze. Sējot kukurūzu kvadrātos, iespējams izaudzēt to ar vēlītēm piena un dzeltengatavības stadijā pat no vēlīnākām šķirnēm, kā to pierādījuši arī Dignājas kolhoza laudis. Pie kam tur kvadrātos sētai kukurūzai vidējā raža par 200—300 cnt no hektāra augstāka nekā rindās sētajai.

Taču Staburaga ciema Daugavas kolhoza priekšsēdētājs b. Bārzdīņš un agronoms b. Kraševskis vēl līdz šim nav izdārijuši pareizos secinājumus no PSK CK marta Plēnema lēmumiem, kādēļ atkārtu pagājušā gada kļūdas. Šeit rindās sēti 17 hektāri kukurūzas jeb 30 procenti no visas sējplatības. Jāievēro arī, ka ar vēlītēm katrs kilograms kukurūzas dod vismaz 0,18 barības vienību, kamēr bez vēlītēm — gandrīz uz pusi mazāk. Tā kā saimniecībā plāno šogad iegūt no katra kukurūzas hektāra vidējo ražu 350 centnerus, visā platībā iegūtu par 173.000 barības vienībām vairāk, tāpat varētu ražot arī vairāk gaļas un piena.

Uz jautājumu, kā iesēta kukurūza, saimniecības agronoms deva noteiktu atbildi:

- Iesēta tā, kā nevajag. Rindās!
- Kādēļ nesējat kvadrātlīgzdās?
- Vienkārši par to nepadomājām. Kolhoza valde šo jautājumu neapsprida. Visi nolēma sēt kā parasti — rindās. Pagājušajā gadā jau arī ieteica sēt kvadrātos, bet iesējām rindās un labi vien bija. Sējot ar samazinātu izsējas daudzumu, tas pats vien iznāk, kas kvadrātos. Apmēram 45 kg uz hektāra. Iznāk augu skaits tas pats.
- Nevaram jums piekrist, biedri agronomi. Kvadrātos sējot, vajag

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RĀŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 3 (2698)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 22. maijā

Maksā
2 kap.

Pāris dienās apsēti 25 hektāri

Laika apstākļi untumaini. Taču kolhozā «Ļeņina ceļš» pēdējās dienās iesēti pāri par 25 hektāri graudaugu. Pašreizējā strādā mehānizators Jānis Zvilna. Tā 18. maijā otrās brigādes laukos viņš iesēja vasaras kviešus 16 hektāru platībā, pārsniedzot dienas normu. Biedram Zvilnam jau 62 gadi. Tomēr šai neparastajā, izšķirošajā pavasarī viņš strādā ar vēl lielāku enerģiju. Lauki vietām mitri. Taču traktoristi praktizē sēt izlases veidā pusi no lauka, kur sausāks, tā paātrinot sējas gaitu.

Uz 19. maiju kolhozā iesēts 50 proc. graudaugu un 84 proc. cukurbietu. Pākšaugu sēja pabeigta.

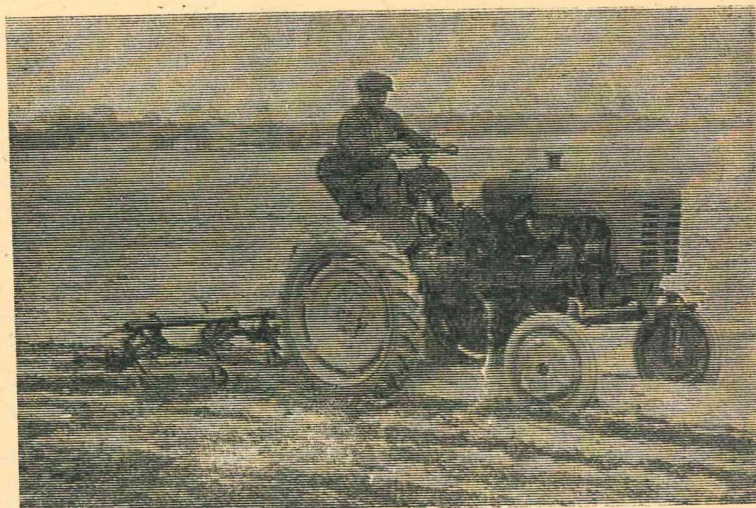
Pašlaik 1. brigādē sēj kukurūzu kvadrātos. Brigadieris Kārlis Sumskis mobilizējis sējas darbos brigādes kolhoznieces, mājsaimnieces. 19. maijā šeit iesēja 6 hektārus kukurūzas.

Ātri laukus samarkē kvadrātos traktorists Jānis Samajūns. Markēšanu veic ar pārkonstruēto kartupeļu vagotāju, kuram noņemti lemeši. Dienā b. Samajūns izveido kvadrātus 7—8 hektāru platībā.

Uzsākta arī cukurbietu lauku ecēšana, lai uzirdinātu pēc lietū izveidojušos augsnes virskārtas garozu.

A. AUZĀNE,
kolhoza «Ļeņina ceļš»
agronome

TE KUPLOS LAUKU KARALIENE

Kolhoza «Vārpa» pirmajā brigādē rosīgi sēj kukurūzu. Laukus iepriekš samarkē traktorists E. Rubeniņš. Viņam tiks uzticēta arī lauku karalienes kopšana.

V. BALDIŅA foto

Cukurbietu lauki sazaļojuši

Lauceses kolhoza mehānizatori doto vārdu turējuši. Cukurbietes visā paredzētajā platībā iesētas labi sagatavotā augsnē. Rūpniecības vajadzībām te audzēs 24 ha lielu platību, vēl plašāki ir tirumi, no kuriem saknes rudenī nogādās

nevis uz Krustpils cukurfabrikas, bet gan uz lopkopības fermām. — Būs vairāk piena, — jau tagad priecājas lopkopes.

Tagad pirmie sējumi jau sažēluši, to košā un kuplā zaļganā sega sola labu ražu. Jādomā, ka laucesieši

pacentīsies iegūt lielākus lopbarības krājumus un pārstrādāšanai nogādāt vairāk rūpniecības izejvielu. Ātri un labi pastrādājuši mehānizatori D. Purenis un J. Arps. Viņiem uzticēta arī sējumu kopšana.

I. REIMANIS

gandrīz uz pusi mazāk sēklas un pie lielām platībām tas rada prāvu ietaupījumu. Taču galvenais — kvadrāti dod vērtīgu, olbaltuma vielām un barības vienībām bagātāku kukurūzu. Rindās audzēta kukurūza skābbarības stiprā sarūk gandrīz uz pusi. Kāda tad nozīme vadīt no lauka uz skābēšanas vietu tādu daudzumu ūdens? To govīm var iedot tāpat padzerties, un tas izmaksā lētāk.

Tiesa, speciālas kukurūzas sējmašīnas saimniecībai nav. Bet ar to nedrīkst aizbīdināties. Jāpauk, lai pārējā platībā kukurūzu iesētu kvadrātos, kur katrā augtu ne vairāk kā divi augi.

Ir rupja kļūda, ka vēl līdz šim laikam kolhozā nav izstrādāta noteikta papildapmaks mehānizatoriem un laukkopjiem, kuri piedalās kukurūzas sējā un audzēšanā. Tikai 11. maijā valdes sēde noteica divas vienreizējas prēmijas labākajiem mehānizatoriem par darba normu pārsniegšanu. Prēmijas, protams, nerada materiālo ieinteresētību ātrāk beigt sēju, veikt darbus augstā kvalitātē, neieinteresē ievākt lielāku ražu.

Tādēļ nav jābrīnās, ka saimniecībā uz 17. maiju pārējā kukurūzai paredzētajā platībā sējai nav sagatavots neviens hektārs. Pats agronoms spiests atzīt bēdīgo faktu; ja zeme būtu sagatavota, varētu sēt ar rokām, neskatoties uz visu lietu. Trešajā brigādē, kur lauki sausāki, kukurūzas sēja varēja būt jau pabeigta, jo atlikuši tikai 2,5 hektāri. Bet, lūk, cilvēki nav ieinteresēti augstu kukurūzas ražu iegūšanā un saimniecības ganāmpulka barības bāzes nostiprināšanā.

Liels stimulējošs spēks kukurūzas sējā ir uzskatāmā agitācija un socialistiskā sacensība. Taču kolhoza valdes telpās velti meklēt sējas grafika izpildes gaitu saimniecības mērogā. Nav atspoguļots arī mehānizatoru darbs ne zemes gatavošanā, ne sējā. Socialistiskās saistības it kā esot pieņemtas, taču nav skaidrības, kas tajās īsti bijis ierakstīts. Tādēļ saimniecības mehānizatori nevar iepazīties ar socialistiskās sacensības gaitu un rezultātiem.

Tuvākajās piecās dienās pabeigt kukurūzas sēju — tāds ir uzdevums, kas jāpilda ikvienā saimniecībā un katru hektāru — tikai kvadrātos!

Z. BABAKOVA

LKP rajona komitejā un rajona izpildu komitejā

Par neapmierinošu pavasara sējas gaitu un pasākumiem sējumu kopšanai rajona kolhozos un padomju saimniecībās

17. maijā notika Jēkabpils rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildkomitejas un partijas rajona komitejas biroja kopīgā sēde, kas apsprieda neapmierinošo pavasara sējas gaitu rajona saimniecībās un gatavošanos sējumu kopšanai.

Pieņemtajā lēmumā atzīmēts, ka pavasara sējas gaita kolhozos un padomju saimniecībās norit ļoti neapmierinoši. Sējas plāns uz 15. maiju izpildīts tikai par 15,7 procentiem, bet kolhozi «Jānupe», «Dzintars» un «Uzvara» vēl nav iesējuši nevienu hektāru. Saimniecību vadītāju bezatbildības dēļ nepiedodami ievēlcināta cukurbiešu sēja. Rūpniecības vajadzībām šī kultūra iesēta 64 procentu apmērā, bet lopbarībai — 17,1 procents no plāna. Kolhozi «Padomju Armija», «Jānupe», «Dzintars» un «Rožkalns» cukurbiešu sēju vēl nav sākuši.

Rupjus agrotehnikas pārkāpumus pieļauj kukurūzas sējā. Vairākās saimniecībās, piemēram, kolhozos «Leņina ceļš», «Daugava», «Sarkanais partizānis», Seces padomju saimniecībā un citur visas līdz šim apsētās kukurūzas platības iesētas rindās. Arī darbu tempi kukurūzas sējā ir ļoti gausi. Uz 15. maiju iesēti tikai 4,6 procenti.

Kolhozi un padomju saimniecības laikus neuzsāk arī iesēto rušināmo kultūru lauku kopšanu. Lauktechnikas rajona nodaļa nav sakārtojusi tehniku nezāļu apkarošanai un citiem sējumu kopšanas darbiem.

Rajona izpildkomiteja un partijas rajona komiteja savā lēmumā stingri brīdina par sliktu sējas darbu organizāciju un vadību kolhozu «Rožkalns», «Jānupe», «Dzintars» un «Lidums» priekšsēdētājus bb. Smilgu, Vilcānu, Bekešu un Zelčānu. Par rupjiem agrotehnikas pārkāpumiem izteikts rājiens kolhozu «Leņina ceļš», «Daugava», «Uzvara», «Sarkanais partizānis» priekšsēdētājiem bb. Rušinam, Bārdziņam, Ģiedrim un Kokainim, kā arī

Raiņa kolhoza agronomam b. Zobenam.

Jēkabpils teritoriālā lauksaimniecības ražošanas pārvalde savukārt sodījusi par kukurūzas sēju rindās Seces padomju saimniecības direktoru b. Abramam, bet šīs saimniecības agronomu Zelču atbrīvojusi no darba.

Lēmumā uzdots ciemu, ciematu un pilsētu darbaļaužu deputātu padomēm, kolhozu valdēm, padomju saimniecību direktoriem un partijas pirmorganizācijām radikāli uzlabot darba organizāciju, izmantot ar pilnu slodzi tehniku un dzīvo vilcēj spēku, iekļaut darbā visus kolhozniekus un padomju saimniecību strādniekus. Kukurūzas sēja jāveic tikai kvadrātligzdās. Nekavējoties jāpabeidz cukurbiešu sēja.

Lai sekmīgāk veiktu sējas darbus, lēmumā uzdots sevišķu uzmanību veltīt kolhoznieku, padomju saimniecību strādnieku, mehanizatoru materiālajai ieinteresētībai, plaši izvērst socialistisko sacensību, kuras rezultātus sistemātiski rezumēt, ieviest pirmrindnieku pieredzi.

Sējas darbu pastveidzināšanai pilsētu un ciematu izpildkomitejām uzdots nosūtīt uz saimniecībām pilsētu un ciematu iedzīvotājus, bet tautas izglītības nodaļai — skolu audzēkņus cukurbiešu un kukurūzas sējā.

Lēmums vērs saimniecību vadītāju, speciālistu un partijas organizāciju uzmanību uz nepieciešamību sākt agrāk iesēto rušināmkultūru kopšanu, izstrādāt šim darbam pasākumu kompleksu, dot konkrētu uzdevumu katram mehanizatoram, kolhozniekam un padomju saimniecības strādniekam, ik dienas kontrolēt, kā šos uzdevumus izpilda. Lauktechnikas rajona nodaļai uzdots apgādāt saimniecības ar ķīmikālijām nezāļu apkarošanai un tehniku rušināmo kultūru apkopšanai.

Pastāvīgās komisijas — pirmais palīgs

Vietējās darbaļaužu deputātu padomes ir viens no tiem virzošajiem spēkiem, kam lielā mērā jāsekmē partijas jaunās Programmas īstenošana, CK marta Plēnema lēmumu izpilde. Un to lielākie palīgi ir pastāvīgās komisijas ar savu aktīvu. Piemēram, lauksaimniecības pastāvīgā komisija gada sākumā pārbaudīja, kā kolhozā «Rekords» un Lones padomju saimniecībā cērt krūmus, lai paplašinātu kultivēto gribu un aramzemes platības. Komisija, kurā aktīvi darbojas pats priekšsēdētājs E. Klūdziņš, sekretārs J. Setkovskis, kā arī locekļi V. Zasiķevičs, V. Silcecers, P. Ģeģeris un citi, sīki sadalot pienākumus, organizēja arī reidu par mēslojuma sagatavošanu. Rezultātā atklājās ne mazums trūkumu, par kuriem ziņoja saimniecību vadītājiem un lauksaimniecības speciālistiem. Atklātās kļūdas, piemēram, organiskā mēslojuma vešana, krūmu izcirsanā novērsa, tāpat priekšlikumi tika ievēroti.

Martā mūsu lauksaimniecības komisija pārbaudīja, kā saimniecības plāno izpildīt lielos uzdevumus, ko nospraudis marta Plēnums, konkrēti — kā gatavojas šīgada pavasara sējai. Pārbaudē, lūk, atklājās, ka lauksaimniecības arteli «Rekords» nav kondicionēta visa sēkla, izremontēts lauksaimniecības inventārs, bet Lones padomju saimniecībā trūka sēklas materiāla dažām kultūrām. Šos jautājumus ciema padomes deputāti apsprieda arī savā sesijā, kur ziņojumu gatavoja pastāvīgā komisija. Lones padomju saimniecībā sējas darbos ir diezgan daudz trūkumu, kurus novērot arī šā pavasara smagajos apstākļos varētu paveikt vairāk. Kolhozam «Rekords» grūtības ar tehniku, piemēram, trūkst Lauktechnikas apsoltās sējmašīnas. Deputāti — lauksaimniecības komisijas locekļi arī šajā lietā teiks savu vārdu. Sarunāts, ka kaimiņi nāks talkā ar savu sējmašīnu.

Sajās dienās vairākiem ciema deputātiem ir uzde-

vums vēlreiz pārskatīt, kā saimniecības gatavojušās lauku genēšanas periodam un tehnisko kultūru sējumu kopšanai. Reida materiālus apkopos un drīzākajā laikā par to ziņos ciema izpildkomitejas sēdē.

Visbiežāk vietējās padomes finansu, budžeta un tirdzniecības komisija ir tā pasivākā. Tomēr par V. Zandavas vadīto pastāvīgo komisiju tā nevar teikt. Locekļi V. Lisecka, A. Kupšāne, M. Dambrāne un vēl citi, ievērojot vēlētajū ierosinājumus, pārbaudīja ciema veikalu darbu, interesējās, kā tos apgādā ar precēm. Pārbaudes materiālus komisija apspriedis paplašinātā sēdē un ierosinās Neretas patērētāju biedrībai trūkumus novērst. Jūtamu palīdzību deputāti un aktīvs sniedza izpildkomitejai nodokļu iekasēšanā. Šajā sakarībā gribas minēt V. Gudu, V. Sudrabiņu, A. Zirniti, A. Zariņu un citus.

Arī kultūras un izglītības komisija daudz pūļu pieļiek padomju darba tālākā attīstīšanā. Pie mums jau kļuvis parasts, ka par jaunajām tradīcijām atbild un šādus pasākumus rīko galvenokārt deputāti ar plašu aktīvu, skolas un citu kultūras iestāžu ciešu līdzdalību. Sogad plānojam pilnveidot un padarīt interesantākas vārda došanas svinības, pilngadības svētkus, veco ļaužu godināšanas vakarus un citus līdzīgus gadījumus cilvēka dzīvē. Komisijas priekšsēdētāja b. Krišjāne, locekļi bb. Rekeviča, Steimakova arvien ierosina ko vērtīgu. Piemēram, nesend deputāti palīdzēja sagatavot pavasara karnevālu, bet pašreiz organizē reidu par tīrāko, glītāko sētu un gaumīgāko dzīvokli.

Šajā gadā visas mūsu komisijas strādā ar lielāku enerģiju, darba sparū. Un tas arī saprotams. Pati dzīve, komunisma celtniecības periods izvirza vietējām padomēm augstākas prasības.

I. VIVICKA,
Lones ciema padomes
izpildu komitejas sekretāre

KOMJAUNATNES DZIVE

Garas runas — sīki darbi

lieni. Laika bija daudz. Pieņemto lēmumu un nodomus vajadzēja īstenot.

Jaunie kukurūzas audzētāji nav vieni, viņiem ir dedzīgi palīgi — šefi. Jēkabpils pilsētas izpildu komitejas komjaunatnes pirmorganizācija ar sekretāri Aiju Bigužu priekšgalā gatava pēc pirmā aicinājuma doties talkā.

Visas iespējas enerģiskai rīcībai bija Daugavas kolhoza komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāres uzskaitvedes Zentas Lasmanes rokās. Bet sekretāre, nestrēdējās. Dienas aizritēja viena pēc otras. Mehanizatori izremontēja tehniku, transportēja uz tīrumiem mēslojumu, veica dažādas pavasara sējas priekšdarbus. Tikai komjauniešu runām nesevoja darbi.

Komjaunieši aizmirsa sarīkot pārbaudes reidu par tehnikas remonta kvalitāti. Zenta Lasmane no dienas uz dienu atlika sapulci par komjauniešu un jauniešu piedalīšanos pavasara sējā. Vēl šodien (!) šī sapulce nav notikusi. Sekretāre to paredz sasaukt tikai šonedēļ.

17. maijā kolhozā rindās apsēja 17 hektārus kukurūzas. Pieļauta rupja kļūda! Bet komjaunieši pat nezināja, kas īsti notiek kukurūzas laukos.

— Pirmo reizi dzirdu, ka iesēta kukurūza! — pārsteigta un izbrīnījusies bija Zenta Lasmane. Viņa

slimoja un turpat nedēļu nebija darbā. Tomēr labs komjaunatnes organizators ar to neattaisnosies. Viņam taču ir vietnieks. Un kur tad pārējie komjaunieši?

Par jāpām vienaldzīgiem novērotājiem kļuvuši Daugavas kolhoza komjaunieši. Vienu no tīrumiem ar traktoram DT-54 piekabīnātu kultivatoru gatavoja Saakas 25. arodskolas audzēknis — praktiskants, Daugavas kolhoza biedrs komjauniešis Miervaldis Mistris. 17. maijā drusku pastrādāja tīrumā un kultivators salūza. Tās bija pirmās darba stundas pēc tē remonta! Praktēsi vietā Miervaldim vajadzēja stāties pie kultivatora labošanas. 16. maijā sabojājās un visu nākošo dienu dikā nostāvēja brāļu Alfona un Alberta Bukšu traktors DT-54. Arī tās bija paviršā remonta sekas. Lūk, kāpēc bija vajadzīgs komjauniešu pārbaude reids!

Kopš 22. aprīļa apklususi Daugavas kolhoza partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sienas avīzes «Brīvais darbs» balss. Tas ir visai zīmīgi. Daugavas kolhoza komjaunieši bezdarbību uzskatāmi parāda arī viņu avīze. Laiks nokratīt snaudu un sākt strādāt.

V. KOSEVEROVs,
komjaunatnes instruktors
kolhozu un padomju saimniecību
teritoriālajā pārvaldē

Šogad ražosim vairāk gaļas

Kā jau katrā saimniecībā, arī kolhozā «Strauts» šogad jāražo vairāk gaļas. Lielāki ir arī valsts iepirkuma plāni. Sekmīgi izpildījām pirmā ceturkšņa uzdevumu, paredzēto 20 cēt vietā pārdodot 32 centnerus. Mūsu mazajā saimniecībā šogad jau noba-

roti un nodoti vairāk nekā 70 bekonu, kas ir krietni vairāk, nekā bija pērn šajā laikā. Viena no čāklākajām ir cūkkope Virginija Ūdrasola, kas nobarojusi 45 cūkas. Pēc dažiem mēnešiem varēs nodot vēl apmēram sešus desmitus barokļus.

Vasarā cūkas nodrošināsim ar sulīgo barību. Tuvākajās dienās sāksim dot zaļbarību. Pašlaik atlasām daļu vienmetiena vaislinieču, un šo darbu atjaunosim vēl rudenī. Ar to mēs ceram panākt vienmērīgu gaļas ražošanu.

Kolhoza lopkopji

pieliks visus spēkus, lai izpildītu savas saistības gaļas ražošanā un sekmīgi īstenotu arī savas saimniecības ietvaros PSKP CK marta Plēnema lēmumus.

V. TOMS,

kolhoza «Strauts»
zootehniķis

Savas ieceres realizēsīm pirms termiņa

Atnācis pirmais pavasaris pēc PSKP XXII kongresa un CK marta Plēnema. Jaunie pārkārtojumi lauksaimniecības vadišanas sistēmā tuvinā vadītājus saimniecību dzīves īstenošanai, palīdz labāk izmantot lielās iespējas, lai ātrāk kāpinātu graudaugu ražību, iegūtu vairāk gaļas, piena un citu produktu. Lielie pārkārtojumi un jaunie uzdevumi izraisījuši lauku ļaudis neparastu rosmi. Arī Druvu padomju saimniecības kolektīvs šogad apņēmies godam izpildīt savas saistības. Esam plānojuši saražot 16000 cēt piena, 3350 cēt gaļas, tai skaitā 2134 cēt cūkgaļas un 280 tūkstošus olu. To veikt mums ir visas iespējas. Saimniecībā ir 463 jaunlopi, kurus nododot ar 200 kg vidējo dzīvsvāru, iegūsim 944 cēt gaļas. Uz rudenī izbrāķēsim 55 vecās govīs, iegūstot 229 cēt gaļas. Tādējādi uzdevums liellopu gaļas ražošanā būs veikts. Arī cūkgaļas ieguves plānu nekas nekavēs izpildīt. Uz šo dienu jau nodotas 438 bekoncūkas ar 338 cēt kopējo dzīvsvāru. Pašlaik nobarošanā atrodas vēl 1312 bekoncūkas, no kurām iegūsim 1181 cēt gaļas. Trešajā ceturksnī varēsīm

realizēt arī 435 pašreiz 2—4 mēnešu vecos sīvēnus, kas ražoto gaļas daudzumu papildinās vēl par 392 cēt. Sīni mēneši atnesīsies vismaz 100 vienmetiena vaislinieces, no kurām iegūsim 800 sīvēnus. Daļa no tiem noderēs bekonu ražošanai. Nobarojot tos 7 mēnešos, iegūsim vēl šajā gadā 220 cēt cūkgaļas. Pašreiz vienmetiena vaislinieces sāk atnesties. Metieni ir lieli — 10 līdz 16 sīvēnu katrā.

Ziemā mums lielas raizes sagādāja barības, īpaši sulīgās barības trūkums. Cūkas ēdinājām ar kombinēto spēkbarību un sienu miltiem. Vasarā barības bāze būs labāka, jo varēsīm izēdināt zaļbarību — sākumā rudzus, vēlāk agro sarkano āboliņu, kas ir vislabākā zaļbarība cūkām, jo dod četras ražas gadā.

Censāms ieviest savā saimniecībā pirmrindnieku pieredzi, visu jauno un vērtīgo, ko propagandē zinātne. Līdz šim to nekad neesam nožēlojuši. Nobarojamās cūkas pašlaik turam divās lielās grupās, bet, kad uzelsim jauno kūti, tās būs koncentrētas vienā vietā. Sai novietnē strādā labākā cūkkopēja Bronislava Griškāne. Viņa šogad nobaros 800 bekonu. Barības sagatavošana šai novietnē mehanizēta, tā pati plūst uz silēm. Čāklā cūkkope apņēmies audzēt piefermas lauciņā pushektāru cukurbiešu. Tās viņa papildus izēdinās barokļiem.

Iespējams izpildīt saistības arī piena ražošanā. Saimniecībā ir 300 ha kultivēto gribu. Tās sadalītas aplokos un saņemušas minerālmēslojumu — superfosfātu un kālija sāli. Pēc pirmās nogatavināšanas vēl mēslosim ar slāpekli, dodot 1 cēt uz hektāru. Lai uzlabotu gribu zelmeni, atsevišķās platībās izdarījam zaļu piesēju. Būs labas gribas — būs arī piens. Vēlāk, kad gribu zāles sāks aptrūkt, govīs piebaro-

sim ar zaļbarību — saldo lupīnu, āboliņu un kukurūzu.

No 12 govju novietnēm septiņās slaukšana mehanizēta. Katra lopkope, mehanizētā slaucot, apkopj 25 govīs. Visas slaucējas iekļāvušās socialistiskajā sacensībā. Uzānu fermā izveidojusies komunistiskā darba brigāde, kurā ir piecas slaucējas. Šīs fermas lopkopes Marija Lodziņa, Zelma Strumska, Irma Kužņecova ir labākās saimniecībā. Pagājušajā vasarā viņas izaudzēja piefermas laucīnos katrai govij pa tonnai sakņu. Sogad šim pirmrindniecēm sekos arī pārējās slaucējas, kas apņēmušās audzēt cukurbietes 0,2—0,5 ha platībā.

Sastādot ražošanas plānus, šogad lielas platības ierādījam lopbarības kultūrām. Graudaugu platības palielinātas par 231 ha, pie tam galvenokārt pieaug pākšaugu sējumi. Kukurūzu audzēsīm 240 ha, kartupeļus 86 ha, cukurbietes lopbarībai 79 ha.

Pildot PSKP Programmas nospraustos uzdevumus darba ražīguma kāpināšanā, ar neatslābstošu enerģiju jāturpina ne vien lopkopības, bet arī lauku darbu mehanizēšana. Ja aršana, zemes sagatavošana, sēja un arī rindstarpu rušināšana ir pilnīgi mehanizēta, tad to nevar teikt par novākušas darbēm. Vēl jāierīko siena kalte, katrā brigādē vajadzīgas siena preses, jāiegādājas kombaini cukurbiešu un kartupeļu novākšanai.

Vēsturiskā partijas XXII kongresa un marta Plēnema lēmumu iedvesmoti, Druvu padomju saimniecības ļaudis darīs visu, lai komunisma celtniecībā nospraustos uzdevumus savā saimniecībā izpildītu pirms termiņa.

P. KOKA,
Druvu padomju saimniecības zootehniķe

Kā kolhozā „Draudzība” realizē materiālās ieinteresētības principu laukkkopībā

Visi darbi — izdevīgi

Laikam neviena cita darba nozare nav tik atkarīga no dabas untumiem kā zemkopība. Dažkārt pārāk silta ziema, lietains pavasaris pat krietnu un apņēmīgu lauku aprēķinos iecert pa vienam otram grūti aizpildāmam robam. Jā, spītēt dabas stihijai mūsu laudis ir mācījušies. Pietiek ielūkoties ar svinu pārklātajās debesīs un daudz saimniecību tīrumos, lai secinātu, ka cilvēki prot spītīgajai dabai «nozagt» pa saulainam mirklim — ātrāk apsēt laukus.

Tieši šis apstāklis ir viens no tiem, kas lauku darbu padara tik atšķirīgu no rūpniecības ražošanas, kur visu var diezgan precīzi paredzēt. Un tāpēc arī arājiem, tīrumu kopējiem, lopkopjiem nepieciešami citi apmaksas noteikumi un citi materiālās ieinteresētības un pamudinājuma līdzekļi. Nekādu jaunumu, protams, te neatklājam, apgalvodami, ka nevaram pavasara sezonā, sējumu kopšanas vai ražas novākšanas laikā tikai nostrādāt savas zināmas stundas un par pārējo nebēdāt. Nē, lauku darbi prasa vislielāko operativitāti, izveicīgu rīcību. Sakāmvārds, ka «karote — zelta vērta pusdienas laikā» visvairāk attiecināms tieši uz tīrumu kopējiem. Nepadariji laikā — pazaudēji! Bet ar aicinājumiem vien nepietiek, lai ilgstoši strādātu sarežģītos apstākļos, veiktu, ja tā varētu teikt, komplicēto darbu. Nepieciešama ieinteresētība, kas stimulētu pūlīties gūt labākus rezultātus.

Arī Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes darbības zonā arvien vairāk ievieš papildus apmaksas sistēmu, kas rosina laudis īsākā laikā sprīdīt padarīt lielāku un kvalitatīvāku darbu. Pa šo ceļu ar visai atzīstamiem panākumiem gājuši arī arteļa «Draudzība» laudis.

Jau pērn te bija izstrādāta speciāla papildus apmaksas sistēma. To saņēma skābbarības gatavotāji, cukurbiešu audzētāji, lopkopji! Tomēr materiālās ieinteresētības sistēma, kas vēl ne visai sen pastāvēja kolhozā «Draudzība», līdz šim ne vienmēr bija pietiekoshi

ekonomiski mērķtiecīga. Dažās saimniecībās papildus apmaksu mēdz vēl būt nesamērīgi augsta, tās noteikšana neievēro pirmrindnieku sasniegumus, mehanizācijas līmeni. No otras puses, nebūs pareizi, ka premialās piemaksas kļūs par vienīgo atalgojuma veidu, ignorējot pamatapmaksu par normu izpildi. Kolhozā «Draudzība» šis apstāklis ievērots.

Kolhozā «Draudzība» atteikušies no izstrādes dienām. To vietā šeit katram darbam izstrādāti zināmi normatīvi, par kuru izpildi paredzēta attiecīga maksa. Par normatīvu pārsniegšanu noteiktas papildapmaksas — katrā nozarē citas. Naudu kolhozniekiem regulāri izmaksā reizi mēnesī.

Kolhozā zaudējis spēku līdz šim visai plaši izplatītais uzskats, ka pastāvot izdevīgi darbi un tādi, kurus nav vērts strādāt, jo apmaksu zema un ieinteresētības nav nekādas. Lūk, tagad laukkkopji vidēji kopā ar papildus apmaksām mēnesī saņem 50—60 rubļu. Premialā sistēma tā iekārtota, ka piemaksas laudis dabū regulāri, bet ne tikai gada beigās. Pēdējā gadījumā, kā rādīja pieredze, premijas ne vienmēr patur savu pamudināmo īpašību.

Reizē ar papildus apmaksām šā gada sākumā valde kopā ar aktīvu un lauksaimniecības speciālistiem izstrādāja un apstiprināja pirmrindnieku pieredzes un zinātnes sasniegumu ieviešanas plānu. Tas ir visai pamācošs. Lūk, staigājām pa cūku kūti. Parasti ziemas laikā te bija mitrs, sivēni slimoja un nobeidzās. Vienkārsa izdoma — telpā ierīkoja pazemu ventilācijas cauruli ar atveramām lūkām, un telpa kļuva sausa. Turpat sivēnus apstāro ar kvarca lampām. Citā cūku novietnē gatavoja uzstādīt speciālas pastas agregātu. Te varētu minēt vēl daudzas labas ieceres.

Apstiprinātajā plānā paredzēti ļoti daudzi zinātniski izmēģinājumi, kuru materiālus apstrādās un salīdzinās, lai pastāvīgi kāpinātu darba ražīgumu, samazinātu produkcijas pašizmaksu.

Mūsu zemes pirmrindas kolhozu darba pieredze liecina, ka atpalikušo saimniecību pacelšanā galvenais priekšnoteikums ir pieaugošā kolhoznieku personīgā materiālā ieinteresētība, pastiprināta ar pareizu ražošanas organizāciju un plašu masu politisko darbu.

Par krietniem pūliņiem — labu apmaksu

Pavasaris atnācis ar lieliem uzdevumiem, nopietnām problēmām, kas jārisina mums, lauku darba ļaudim. Partijas Centrālās Komitejas marta Plēnums ar sevišķu spēku norādīja, kādā virzienā jāattīsta arī kolhoza «Draudzība» ekonomika, lai kopsoli ar visu padomju tautu kaujinieciski īstenotu dižo komunisma celtniecības programmu.

Apņēmāmies kāpināt lopkopības produkciju. Tātad jāaudzē kultūras, kas dos pēc iespējas lielāku barības vienību daudzumu. Nolemām paplašināt arī tīrumus. Salīdzinot ar pērnā gada, sējumu platība pieaugs par 298 ha, kukurūzas — par 105, cukurbiešu — par 74 ha. Vairāk sējam arī graudaugus.

Uz 100 ha aramzemes jaunajā sējumu struktūrā būs 8,1 ha kukurūzas, 0,9 ha lauku pupu, 4,3 ha kurbiešu, tajā skaitā 2,3 ha lopbarībai. Apsprieduši savas iespējas, secinājam, ka vidēji no katra kukurūzas hektāra varam iegūt vismaz 350 cnt zaļās masas ar vēlētēm dzeltengatavības stadijā. Tas nozīmē, ka no katra hektāra dabūsim 51,2 cnt barības vienību. Paredzam, ka kopā no sulīgās barības uz katrām 100 ha aramzemes iegūsim 617,2 cnt barības vienību. Domājam, ka šī sējumu struktūra nākošajam ziemošanas periodam nodrošinās lopkopības produktivitātes pieaugumu. Lūk, kādi ir mūsu aprēķini šajā ziņā:

Kultūra	Platība hektāros	Plānotā raža (centneros no ha)	Kopā barības vienību (tonnās)
Kukurūza	265	350	1356,8
Cukurbietes lopbarībai	80	220	626
Cukurbiešu lapas	70	100	28
Pupas	30	15	58,05
Graudi lopbarībai			1115,6
Kartupeļu lopbarībai bruto tonnu		464,6	139,4
Aboliņš, siens	750	25	799,5

Tādējādi kopā sarāžosim 4123,35 t barības vienību.

Saskaņā ar ražošanas plānu saimniecībai uz gada beigām jāiegūst 400 t gaļas un 2400 t piena. Aprēķini rāda, ka šim nolūkam nepieciešamajam barības vienību daudzumam jābūt 3496 t. Olu sagādes plāna izpildes — 180 tūkstoš gabalu — nodrošināšanai vajadzīgs 52,2 t barības vienību. No teiktā ne visai sarežģīti secināt, ka plānotās gaļas, piena un olu produkcijas sarāžošanai nāktos sagādāt 3548,2 t barības vienību. Bet kā jau minēju, nākošā raža, ievērojot pareizu agrotehniku, savukārt sola 4123,35 t barības vienību. Lūk, reāls pamats

mūsu plāniem. Mūsu apņemšanos iegūt uz katrām 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 384 cnt piena var izpildīt turpat vai ar uzvižu. Tas pats sakāms arī par mūsu plānu iegūt uz 100 ha izmantojamās zemes 63,2 cnt gaļas.

Kolhoza valde un partijas pirmorganizācija pilnā mērā apzinās, ka mūsu ieceru liktenis atkarīgs no tīrumu arāju, kopēju, slaucēju, citu lopkopības nozaru, būvniecības, kā arī transporta darbinieku un ražošanas komandieru tiešās ieinteresētības produkcijas apjoma palielināšanā un kvalitātes kāpināšanā. To ievērojām, izstrādājot papildapmaksas sistēmu. Principi, no kā vadijāmies, nosakot papildus apmaksas sistēmu, ir — PAR LABU DARBU — LABU APMAKSU!

Materiālos stimulus savienojam ar morāliem pamudināšanas līdzekļiem. Sociālistiskajā sacensībā iesaistīts vairums arteļa ļaužu. Partijas pirmorganizācija un kolhoza valde dara visu iespējamo, lai labākie cilvēki, kas izvirzījušies ražošanas priekšgalā un rāda piemēru citiem, ne tikai saņemtu labu apmaksu, bet lai viņus arī celtu godā. Šim nolūkam pirmrindniekiem regulāri ar valdes lēmumu piešķiram ceļojošos vimpļus. Pie mums pastāv tādi vimpļi: «Labākajai slaucējai», «Par augstāko izslaukumu», «Labākais bekona audzētājs», «Labākā jaunlopu kopēja». Ipašs ceļojošs Sarkanais karogs paredzēts «Labākajai brigādei kolhozā» u. c. V. DUBULTS, kolhoza «Draudzība» priekšsēdētājs

DIFERENCĒTU PIEEJU

DARBA SAMAKSA UN PAPILDUS APMAKSA

Tā kā visi darbi nav vienādi, dažiem nepieciešama lielāka fiziskā piepūle, citiem mazāka, paredzēta 7 grupu tarififikācija.

Ar apmaksas kārtību un noteikumiem kolhoznieki iepazīstināti brigāžu apspriedēs un sanāksmēs. CUKURBIEŠU AUDZĒTĀJU PAPILDSAMAKSA UN DARBA APMAKSA

Katrā kolhoznieku sētai atkarībā no ģimenes locekļu skaita iedala cukurbiešu sējumu platības apkopšanai un novākšanai šādos apmēros:

1. Sētai, kurā ir viens darba spējīgs un viens darba nespējīgs strādājošs ģimenes loceklis vai skolnieks — 0,25 ha;
2. Sētai, kurā ir divi darba spējīgi un divi darba nespējīgi strādājošie vai skolnieki — 0,35 ha;
3. Sētai, kurā ir 3 darba spējīgi un 3 vai vairāki darba nespējīgi strādājošie — 0,40 ha;
4. Sētai, kurā nav darba spējīga ģimenes locekļa, bet piemājas zeme ir 0,6 ha — 0,15 ha;
5. Sētai, kurām piemājas zeme ir mazāka par 0,6 ha — 0,1 ha.
6. Sētas, kas gada kolhoza teritorijā govīs, bet nav kolhoza biedri — 0,15 ha biešu lauku;

Ģimenes locekļus ieskaita arī skolniekus, kas mācās 3. un vecākās klasēs, kā arī gados vecos, izņemot tos, kas saņem pilnu pensiju un tos, kas atrodas no 1. marta līdz 1. jūnijam prombūtnē no kolhoznieku sētas.

Lopkopībā pastāvīgi strādājošie ģimenes locekļu skaitā netiek ieskaitīti, jo lopkopji katrs atsevišķi apkopj 0,1 ha cukurbiešu.

Par katru izaudzēto tonnu cukurbiešu, ja ražība ir līdz 200 cnt no hektāra, audzētājam izmaksāt 8 rubļ. Par virs plāna izaudzētām bietēm papildus par katru tonnu — vēl 5 rubļ.

Ja kolhozniekam ierādītā platība nav laikus izravēta un izretināta un ražība ir zemāka kā 200 cnt no hektāra, tad audzētājs saņem apmaksu 70 proc. apmērā kā naudā, tā arī cukurā.

Cukurbiešu sējumu platību katram audzētājam ierāda laukkkopības

brigadieris 5 dienu laikā pēc sējas.

Cukurbiešu apkopšanā laukkkopības un traktoru brigāžu brigadieris norīko tehniku ar tādu aprēķinu, lai pirms ravēšanas starprindas irdinātu vismaz divas reizes, bet pēc retināšanas 4—6 reizes.

Cukurbiešu audzētājs apņemas pēc otrreizējās irdināšanas 5 dienu laikā sējumu izravēt un izretināt, tad virsmēsot, 25—35 dienas pēc pirmās retināšanas sējumus otrreiz pārbaudīt.

Uzsākot ražas novākšanu, kopējam ar lāpstīgu jānogriež biešu lapas un jānovēd no lauka. Pēc saku izcelšanas tās jāapstrādā nodrošanai fabrikā. Biešu notīrīšana jāveic līdz 20. oktobrim.

Laukkopības un traktoru brigāžu brigadieris saņem papildsamaksu par 50 proc. vairāk nekā labākais kolhoznieks attiecīgajā brigādē.

Traktorists, kas laikus apkopis un novācis cukurbietes, izpildot dienas darba normu, saņem par katru novāktu hektāru biešu papildsamaksu 3 rubļ. apmērā.

TRAKTORISTIEM,

strādājošiem uz traktoriem DT-54, KD-35 un «Belarusj» noteiktas šādas papildsamaksas PAVASARA SĒJAS PERIODA: ja traktorists pavasara sējas periodā laikā no 15. aprīļa līdz 15. jūnijam izstrādā 50 darba normas, ja darba kvalitāte ir nevainojama, tehnika labi kopta, izsniegt vienreizēju prēmiju 20 rubļ. apmērā;

ja traktorists laikā no 1. jūlija līdz 1. oktobrim izstrādā 70 darba normas, nesāņem piezīmes par sliktu darba kvalitāti, tehnikas kopšanu un darba disciplīnu, paredzēta vienreizēja prēmija 20 rubļ. apmērā; ja traktorists laikā no 1. oktobra līdz 1. decembrim izstrādā 45 darba normas, uzdevumus veic kvalitatīvi, paredzēta vienreizēja prēmija 30 rubļ.

Prēmijas izmaksā pēc traktoru brigādes brigadiera priekšlikuma un tās apstiprina brigādes padome. SKĀBBARĪBAS RAZOŠANA

Lai veicinātu skābbarības ražošanu, noteiktas šādas papildsamaksas: ja brigādē no katra hektāra kukurūzas sējumu sagatavots ne mazāk kā 40 t skābbarības, tad brigā-

des locekļiem pie katra skābbarības kultūru kopšanā un skābešanā nopelnītā rubļa klāt piemaksā vēl vienu.

Brigadieris saņem vidēji tik, cik labākie kolhoznieki. Traktoristam — sējējam, irdinātājam un kopējam par katras normas izpildi, ja darbs padarīts labi, pieskaita vienu rubli.

Ja brigādē, izņemot kukurūzu, skābē arī citas kultūras un ja dienā ieskābē 60 t, tad pie skābbarības gatavošanā aprēķinātās izpējas pieskaita 30 proc.

PĀRĒJIEM DARBINIEKIEM

Noteikt citās ražošanas nozarēs strādājošiem, kas piedalās lauku darbos, šādas papildsamaksas:

1. Ja piedalās lopbarības sagādē ne mazāk kā 10 dienas un izpilda katru dienu darba normu, noteikta piemaksa pie pamatdarba algas 20 proc. apmērā;
2. Ja graudaugu ražas novākšanā piedalās 10 dienas, katru dienu izpildot normu, noteikt papildus samaksu par katru darba normu 10 kg graudu;
3. Ja piedalās cukurbiešu novākšanā un novāc ne mazāk kā 5 t, izpildot darba normu, piemaksāt papildus no algas 20 procentus.

Attēlā: grupa laukkkopju sarunā ar kolhoza agronomi Sk. Zariņu.

WILLKOMMEN, LIEBE GENOSSE!

Vācu viesis — avīzes «Neues Deutschland» līdzstrādnieks V. Goldšteins rajona bibliotēkā iepazīnās ar vācu kultūras nedēļai veltītajiem stendiem.

Mūsu republikā noslēgusies vācu kultūras nedēļa, kas ilga no 13. līdz 20. maijam. Arī Jēkabpils rajona kultūras iestādes bija diezgan rūpīgi gatavojušās tai un sniedza skatītājiem un klausītājiem kaut arī niecīgu daļu no tām kultūras dārgumu krātuvēm, ko glabā vācu tauta.

Priecīgs notikums pagājušā nedēļā bija vācu viesis — Vācijas So-

ciālistiskās vienības partijas orgāna «Neues Deutschland» darbinieka Vernera Goldšteina ierašanās mūsu rajonā. Viņš kopā ar latviešu un ārzemju draudzības un kultūras sakaru biedrības priekšsēdētāja vietnieku J. Bironu apciemoja mūsu kultūras iestādes Pļaviņās un Jēkabpilī.

«Lai dzīvo latviešu un vācu tautu draudzība», «Freundschaft,

družba, draudzība!» — šādi un līdzīgi lozungi greznoja kultūras namu ieejas un skatuves. Izliktās afišas vēstīja par sarīkojumiem kultūras iestādēs.

Rajona kultūras nama direktore b. Gregersone un rajona bibliotēkas vadītāja b. Mullere pastāstīja viesiem, kā noritējis tematiskais vakars par Vācijas Demokrātisko Republiku. Ar lielu interesi sapulcējušies noklausījās Valentīna Cīrša uzstāšanās. Viņš Vācijas Demokrātiskajā Republikā viesojies kā tūrists. Referātam sekoja priekšnesumi, viktorīnas, magnetofona atskaņojumi. Sevišķi skatītāji aplaudēja vācu sarīkojumu dejai «Lipsi».

Viesis apmeklēja arī muzikas skolu, avīzes «Padomju Daugava» redakciju. Visur darbinieki viņu sveica ar ziediem un veltēm. Bet vislielāko pārsteigumu sagādāja Pļaviņu un Jēkabpils pilsētu pionieri, kas bija pulcējušies kultūras namos atzīmēt pionieru organizācijas 40. gadadienu. Jēkabpils pionieri lūdzā viesi parakstīties internacionālistu kluba dienasgrāmatā. Kā Pļaviņās, tā arī Jēkabpilī Verners Goldšteins runāja ar pionieriem. Pēc tam sekoja pionieru priekšnesumi, kuros tik daudz interesanta bija arī vācu valodā.

Daudz jauku iespaidu guva vācu viesis mūsu pilsētās. Viņš par to plaši pastāstīs saviem lasītājiem avīzes «Neues Deutschland» slejās.

Z. KOCENA,

rajona kultūras nodaļas vadītāja

Draudzības vakars kolhoza klubā

Pirms dažām dienām Ezeriešu ciema kolhoza «Laukezers» klubā viesojās lauksaimniecības arteļa «Čiņa» pašdarbības kolektīvs. Cie-
miņi sniedza labi sagatavotu koncertu.

Skatītājiem patika vīru kvarteta izpildītās dziesmas «Jaunība» un

«Tiem, kas iemilējušies». Labi skaņēja Pahmutovas dziesma «Ģeologi» un arī citas, kuras skandēja meiteņu ansamblis.

Kolhoznieki atsaucīgi uzņēma viesu pašdarbības koncertu. Kaut tādu būtu vairāk!

A. SALNA

PAR MŪSU BIEDRIEM

Stūre drošās rokās

Jēkabpilī gan esi, bet kā tikt tālāk? Vakars uzmetis zemei savu tumšo plīvuru, un autobusi gan pienāk, bet nevis dodas reisa uz attālākiem nostūriem. Gaidīt rītu un iet meklēt naktsmājas? Cik labi, ja būtu kāds takso-
metrs! Un te, kā saukts, tas pieslīd... Pasāžieris zina — ne jau labprāt šoferis brauc tālus un diezgan slikti izbraucamus ceļus. Tu mēģini takso-
metra vadītāju pārliecināt, pat lūgt, un garastāvoklis tikai bojājas. Bet ja gadīsies 11. ATK šofera Viktora Mauriņa dežūra — esi drošs, pasaki tikai maršrutu un sēdies mikstajos «Moskvičā» sēdekļos. Tevi nogādās vajadzīgajā vietā. Izmetīs pa laipnam vārdam, sarunāsies gluži kā pazīstami cilvēki, un noteikti visīgākais pasažieris uzsmaidīs. Labi, ja sastopies ar tādu cilvēku, kaut īsa ceļa biedru!

Taksometra šoferi

V. Mauriņu es ievēroju tad, kad bija jāpārved no Jēkabpils uz Daudzses ciema visattālāko stūri kāda slimniece, kura no pil-sētas slimnīcas citādi nevarēja atgriezties mājās kā vienīgi ar vieglo mašīnu. Cilvēka vērtību nosaka viņa darbs. Gribu piebilst, ka mēs ļoti bieži nepamanām un pietiekami nenovērtējam daudz cilvēku vienkāro un tomēr pašreizējā darbu.

Ceļš tajā dienā bija ļoti slikts, pavasara lietus izmērcēts, bedrains. Tomēr Viktors Mauriņš brauca labprāt un ļoti uzmanīgi vadīja mašīnu, kurā atradās 81 gadu vecā M. Krastiņa. Brauciena laikā no īsās sarunas un šofera rīcības es sapratu, ka viņš nav cilvēks, kas lieki mēģinātu vārdiem, grie-būt no pasažiera saņemot vairāk, nekā paredzēts. Bet ja nonāk pie temata par kādu grāmatu, kinofilmu, vienmēr atradīsies de-

rīga, laba atziņa.—Ar Mauriņu interesanti braukt, — saka tie, kuriem jau kādreiz iznācis sēdēt viņa vadītāja mašīnā. Vienkāršs, laipns un atsaucīgs biedrs—tādu viņu pazīst 11. ATK kolektīvs. Atnāca pirms gadiem diviem strādāt uz autotransporta kolonu. Iemācījās kursos par 3. klases šoferi un pēc viena gada veiksmīga darba ar smago mašīnu viņu pārcēla uz «Moskviču». Tagad, lūk, jau otrais gadš, kopš viņš brauc pa dažādiem ceļiem un kopā ar dažādiem pasažieriem.

Taksometra stūre drošās rokās. Un ne tikai rokās. To vada cilvēks ar jūtīgu, labu sirdi. Ar tādiem sastopies, gribas teikt. «Paldies par visu, biedri!»

B. MURĀNE,

Daudzses ciema padomes izpildkomitejas sekretāre

Vai arī „Gulbis” nevar strādāt bez kasiera?

Padomju cilvēku dzīvē ar katru dienu vairāk ienāk jaunas komunistiskas iezīmes. Gribētos parunāt par vienu no tām.

Ar gandarījumu vērojam, ka pa Daugavas kreiso krastu kursējošā pilsētas autobusā vairs neredz kasie-

ru. Speciāli iekārtotā kase, kurā pasažieris iemet četras kapeikas, jau sevi attaisnojuši. Kāpēc arī pasažieru pārvadāšanā pār Daugavu nevarētu pielietot līdzīgu metodi? Tas taču ir ērti un praktiski, jo braucējs pats iemet monētu, norauj biļeti un bez atlikuma gaidīšanas, kas tagad nereti veido pa-lieu rindu, iekāpj kuģīti.

Līdz šim pārceltuves štatos ir diezgan liels kasieru skaits, to samazināšanas rezultātā iegūtā līdzekļu ekonomija ļautu palētināt pārcelšanās biļetes.

Tās ir manas un arī vairāku citu iedzīvotāju domas. Liekas, ka šo jautājumu būtu lietderīgi atrisināt tuvākajā laikā.

F. IVANOVA,

Valsts bankas Jēkabpils rajona nodaļas kredīta inspektore

Redaktore B. IKLĀVA

1962./63. mācību gadam Pļaviņu bērnu muzikas skola uzņem jaunus audzēkņus vijoles, akordeona un klavieru nodaļās. Audzēkņu pieteikšanās muzikas skolā Daugavas ielā 43, telef. 33, katru dienu no pulksten 11—14. Uzņemšanas pārbaudījumi 30. maijā un 6. jūnijā pulksten 12.

Valentīna Antona m. Miļevska, dzim. 1935. gadā, dzīvo Jēkabpilī, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Romualdu Jāņa d. Miļevski, dzim. 1934. gadā, dzīvo Ilūkstes rajonā Aknīstē, Kalna ielā 3.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

S. GERMANS

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūni: redakto-
ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādnie-
kiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi—7, Krustpils centrālās abonē-
tiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориально-
го производственного колхозно-совхозного управления.

LIELISKI PAVADĪTA ATPŪTAS DIENA

Pagājušo svētdienu Odzes ezera krastā jauki pavadīja Pļaviņu nerūdas izrakteņu kombināta strādnieki ar savām ģimenēm. Te notika kompleksās makšķerēšanas sacensības, laivu stacijas atklāšana.

... Brīvajā laikā kombināta strādnieki — fiz-kolektīva locekļi priekšsēdētāja b. Zvirgzdiņa un makšķerēšanas sekcijas vadītāja b. Vasiljeva vadībā ņēma rokās darba rīkus un daudzas stundas nostrādāja celtniecībā. Un beidzot viss gatavs!

Skaistajā bērzu birztalā ļoti jauki izskatās mazā makšķerēšanas māja ar gaumīgi iekārtotu atpūtas istabu un virtuvi, kur zvejnieki var izvārt savu slaveno viru. Turpat ierīkota arī piestātne 15 laivām un volejbola laukums.

Skan orķestris. 1961. gada rajona čempions makšķerēšanā b. Plaksins mastā paceļ karogu. Vasa-ras sezona atklāta!

Kompleksās makšķerēšanas sacensības notika pirmo reizi. Zvejniekiem bija jāparāda arī prasme

laivu vadīšanā. Daudz jautrības sagādāja šīs sacensības, jo ne jau visiem veicās. Tās izraisījās ļoti interesantas. Par to liecina rezultāti, kur pirmās vietas ieguvēju no otrās šķīra tikai viena sekunde. Praktiskā zvejošanā, kas ilga 4 stundas, sevišķi veiksmīgu lomu nebija, jo cik daudz lielu zivju nepaspēja! Bet tā jau allaž gadās makšķerē-
kiem.

Soreiz laimīgāks ķē-riens bija pirmās vietas ieguvējam strādniekam L. Glušņovam, K. Gedušam

un A. Larionovam. Komandu vērtējumā pirmo vietu izcīnīja nerūdas izrakteņu kombināta pirmā komanda ar 97 punktiem.

Jēkabpils rajona «Vār-pas» padome bija parūpējusies par diplomiem un arī par balvām sacensību uzvarētājiem. Tik lietde-rīgi pavadīta svētdiena ir ko vērts — visi bija vien-nisprātis. Tāpēc skaidrs, ka arī turpmāk atpūtas dienās te valdīs rosbība.

A. LIEPĪNA,

sacensību galvenā sekretāre

STARPTAUTISKAIS APSKATS

PADOMJU SAVIENĪBAS UN BULGĀRIJAS NESATRICINĀMĀ DRAUDZĪBA

Brālīgā bulgāru tauta liksmi un sirsnīgi uzņēma PSRS partijas un valdības delegāciju ar N. Hruščovu priekšgalā, kas ieradusies Bulgārijā miera un draudzības vizītē.

Padomju Savienības un Bulgārijas tautas saista sena, gadsimtiem ilga brālīgā draudzība. Šī draudzība nostiprināta abu zemju labāko dēlu asinīm kopējā cīņā par brīvību un neatkarību. Tagad to dara vēl ciešāku kopējais mērķis — sociālisma un komunisma celtniecība.

Tautas varas pastāvēšanas gados bulgāru tauta savu zemi ir pārveidojusi tā, ka to nevar ne pazīt. Vēl nesenā pagātnē buržuāziskie ekonomisti Bulgāriju dēvēja par «arāju un lopkopju zemi». Pavisam citāda Bulgārija ir šodien. No agrāras zemes tā pārvērtusies par industriāli agrāru valsti. Bulgārijas rūpniecības produkcijas apjoms 1961. gadā bija palielinājies salīdzinājumā ar 1939. gadu 14 reizes. Tagad republikas rūpniecība 23 dienās dod tikpat daudz produkcijas, cik Bulgārija ražoja visā 1939. ga-dā. Sekmīgi attīstās lauksaimniecība, kas jau pilnīgi kooperēta un attīstās uz sociālistiskiem pamatiem. Bulgārijas lauksaimniecībā patlaban strādā 44 tūkstoši traktoru, 9 tūkstoši kombainu un daudz citu mašīnu.

Lielus panākumus republika ir

guvusi tautas materiālās labklājības un kultūras limeņa celšanā. Pašlaik Bulgārijā mājās katrs piektais pilsonis, uz katriem 10 tūkstošiem cilvēku ir 77 studenti.

No gada gadā/ nostiprinās un attīstās Bulgārijas tirdznieciskie sakari. Tagad Bulgārija tirgojas ar 79 valstīm. Padomju Savienības īpatsvars Bulgārijas importā un eksportā pārsniedz 50 procentus. Sogad tirdzniecības apgrozība starp abām zemēm palielināsies salīdzinājumā ar pērnā gada vēl par 11 procentiem.

Tautas varas pastāvēšanas gados gūtos lielos panākumus ekonomikas un kultūras attīstībā bulgāru tauta saista ar padomju tautas nesavtīgo palīdzību, ar sociālistisko zemju draudzību un sadarbību. Padomju Savienība un Bulgārija, tāpat kā visas sociālistiskās zemes, konsekventi cīnās par leņiniskās mierīgas līdzāspastāvēšanas politikas uzva-ru, par vispārēju un pilnīgu atbruņošanās stingrā starptautiskā kontrolē.

PSRS partijas un valdības dele-gācijas pašreizējā vizītē Bulgārijā vēl vairāk nostiprinās Padomju Sa-vienības un Bulgārijas draudzību un sadarbību, mieru starp tautām.

ASV APDRAUD LAOSU

Laosā izveidojušies saspīlēta si-tuācija. ASV valdošās aprindas sā-kušas atklāti gatavot agresiju pret

divi miljoni cilvēku lielo Laosas tautu, kas jau piecpadsmit gadus cīnās par savām tiesībām uz brīvību.

Pēc ASV prezidenta Kenedija pavēles Amerikas Savienoto Valstu sauszemes, jūras kara flotes un gaisa kara flotes spēki dodas uz izejas pozīcijām Laosas tuvumā. Siamas līci ieradusies amerikāņu 7. flotes sevišķu uzdevumu eskadra— trīs kara kuģi ar vairāk nekā 1.800 kājniekiem. Okinavā un Havaju sa-lās, kā arī ASV rietumu piekrastē dislocētajām izpletņu lēcēju daļām pavēlēts būt kaujas gatavībā.

ASV iejaucas Laosas iekšējās lietās, lai glābtu satrunējušo prettau-tisko Buna Uma un Fumi Nosava-na kliķi. Šī kliķe dara visu iespēja-mo, lai nelautu panākt vienošanos par neitrālas Laosas valdības izvei-došanu, kurā būtu pārstāvēti šīs zemes patriotiskie spēki.

Visādi izlocīdamies, amerikāņu imperiālistu uzskūditie dumpinieki daudzreiz ir pārkāpuši pirms gada panākt vienošanos par pamieru Laosā. Viņu vainas dēļ notiek bruņo-tas sadursmes ar Laosas patriotis-kajiem spēkiem. Izmantodams pa-mieru, Buna Uma un Nosavana grupējums nostiprināja savus bru-ņotos spēkus, papildināja tos ar Taizemes, Dienvidvjietnamas un Fi-lipīnu kareivjiem un čankaišistu bandu atliekām.

Gatavodams uzbrukumu rajo-